

Pica-pica discogràfic català pel 2015

Classificació temàtica: Música simfònica i concertant

Obres de Pedrell, Rodoreda, Nicolau i Vives.

OBC (Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya). Jaime Martín, director.

Tritó TD 0105 DDD 74 minuts

Oltra: Doble 5 Suite, Cinc cançons tradicionals, Suite per a orquestra de corda i flauta, La Amante, Pastoral d'hivern, Rondeauval, Niño, Danza.

Marta Valero, mezzosoprano. Bernat Castillejo, flauta. Orquestra de Cambra Terrassa 48. Quim Térmens, concertino-director.

Picap 911143 DDD 74 minuts

Mompou: Música callada

Sira Hernández, piano.

Solfa SR 1405020 DDD 66 minuts

Tritó, Picap, Solfa

Recomanat

La situació de les discogràfiques catalanes és molt desfavorable: la crisi econòmica i la pròpia del sector difícilment permetran que el negoci remunti. Les ventes físiques han passat dels 493,9 milions d'euros l'any 2003 als 141'1 milions d'euros el 2012. Aquest mateix any les ventes digitals van arribar als 48,3 milions: quelcom insuficient davant la competitivitat de portals que serveixen la música gratuïtament. El consum ostensible del disc, és a dir l'adquisició de prestigi en l'associació d'una persona a un hàbit valorat per la resta de la societat, ha caigut en picat. Paradoxalment, les empreses catalanes segueixen actives i enguany el ventall és molt extens i qualitatiu. Seguidament es repassen tres novetats.

Simfonisme modernista

Tritó ha presentat el primer enregistrament mundial (ref.: TD 0105. 74 minuts) de diverses pàgines simfòniques de Pedrell, Rodoreda, Nicolau i Vives. Jaime Martín fa gala d'eloqüència, refinament i magnífica intuïció marcant adequadament el camí estètic d'unes composicions que l'OBC (Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya) hauria de programar dins la seva temporada estable. Suites com *Lo cant de la muntanya* (1877) de Pedrell, *Un raptó* (1887) de Nicolau i especialment *La primavera* (1883) de Rodoreda –una obra mestra!– són pàgines evocatives plenes de coneixement, color, inventiva i un ofici menystinguts a casa nostra. Segueixen uns patrons vàlids i equivalents a alguns compositors nòrdics (Enna, Svendsen o Grieg) al marge de les evidents empremtes de Wagner, Meyerbeer, Massenet, Liszt, Dvorak o Beethoven en diferents paràmetres musicals. Una menció també mereixen el preludi de *Quasimodo* (1875) de Pedrell i el ballet de les bruixes de l'òpera *Euda d'Euriach* (1900) d'Amadeu Vives amb acabats teatrals d'entitat, refinament en l'orquestració i successió d'episodis breus contrastants tant en el ritme i en el *tempo* com en la instrumentació. Un ballet, per cert, amb clar influx de Grieg, un compositor molt estimat en el tombant de segle català. Sens dubte, es tracta d'un dels millors discs editats els darrers mesos i que mereix algun premi.

Oltra: un referent català

D'altra banda, esperonat pel compositor sabadellenc Josep Maria Serracant, el també sabadellenc segell Picap ha editat un disc (ref.: 911143. 74 minuts) amb obres de Manuel Oltra (València, 1922). Es tracta d'un compositor suggerent, ni perifèric ni provincià, obert a un món fertilitzat pel substrat de l'autèntic llegat de la tradició com en altres contrades ho fan autors com Béla Kóvacs. El ventall comprèn obres escrites entre 1953 i 2005 que destaquen per una bellesa deutora tan de la intuïció com de l'elaboració. Oltra és un compositor eficaç i sensible que cerca una comunicació oberta i planera amb uns resultats equilibrats, amens i coherents. Parteix d'un caràcter noucentista i d'un llenguatge enriquit amb recursos poliharmònics i inflexions modals servits amb economia de mitjans i un eclecticisme que s'atansa per igual cap a un neoclassicisme (*Doble 5 suite*, *Suite per a orquestra de corda i flauta*) com a la cançó neopopular (*Cinc cançons tradicionals*). No sonoritza les poesies al marge del seu sentit: els textos escollits esdevenen una cançó de lirisme gens rebuscat i que juga amb el sil·labisme per assolir una major comprensió del text. Notis en el cicle *La Amante* i en les *Cinc cançons tradicionals*, hereves de la corrent que els anys 50 propugnava l'elaboració de cançons antigues partint d'un model precedit per Pedrell i continuat per Toldrà, Taltabull, Gerhard, Massana Valls Gorina, entre d'altres.

La mezzosoprano Marta Valero les canta amb encertada musicalitat i dicció prou entenedora, arrodonint un planter (Orquestra de Cambra Terrassa 48) que ofereix unes interpretacions idiomàtiques i pulcres sota la direcció de Quim Térmens. A destacar el flautista Bernat Castillejo en la *Pastoral d'hivern* i *Rondeauval* de ressonàncies impressionistes. L'edició, que ha contribuït a

publicar algunes de les partitures, presenta solvents notes de carpeta, els textos cantables i les dates de les composicions a l'inlay.

El Mompou de Sira Hernández

El segell Solfa, dirigit per l'enginyer de so Lluís Miquel Farrés, ha editat la *Música callada* de Mompou interpretada per Sira Hernández (ref.: SR1405020. 66 minuts). La pianista demostra adequació estilística i sensibilitat en un fraseig d'arcs i períodes que revesteixen les obres d'una serietat i aparent senzillesa a cavall entre l'emotivitat continguda i la reflexió. Hernández porta anys acaronant la música del compositor català i aborda aquests pentagrames amb criteri i suficiència tècnica. Les dinàmiques no són sobrerament esmoreïdes ni l'articulació s'atura en sofisticacions excessives tot i l'atenció al detall –com en l'atac de les notes-. És un Mompou homogeni, ascètic i lleument romantitzat per alguns jocs de contrastos. S'hi recerca la subtileza, la intimitat i una línia més impressionista que, per exemple, les recents aportacions d'Adolf Pla (LMG, 2012) i d'Albert Atenelle (Columna Música, 2012). És una versió mesurada, menys expositiva que Pla, menys sofisticada que Atenelle i que com aquests busca una atmosfera densa on els silencis siguin tan expressius com la ressonància. L'edició és elegant, en dijipack i compta amb adequades notes de carpeta signades per Clara Janés.

Albert Ferrer Flamarich

Catclàssics és una iniciativa de l'Associació Catclàssics.

[Facebook](#)

[Contacta](#)

Catclàssics, música clàssica de Catalunya a internet

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència